

Lisanne is een doorzetter

DOOR LIESBETH VAN DER HEIJDEN

Lisanne van Rosmalen is met haar 22 jaar al vele jaren ervaringsdeskundig op het gebied van scoliose. Rond haar 13^e werd vastgesteld dat zij een hele lichte verkromming van de wervelkolom had. De orthopeed van het streekziekenhuis verwees haar helaas naar een fysiotherapeut terwijl ze, met de kennis van nu, beter naar een in scoliose gespecialiseerd behandelcentrum verwezen had kunnen worden.

Rond haar 18^e in 2016 besloot ze om een second opinion aan te vragen in de St. Maartenskliniek in Nijmegen. De bocht bleek 28 graden te zijn maar ze had verder geen klachten.

Lisanne begon aan haar verpleegkundige opleiding maar gaandeweg merkte ze toch dat ze meer last van haar rug begon te krijgen. Een in 2018 genomen foto wees uit dat niet alleen de primaire bocht in korte tijd was toegenomen tot 37 graden maar ook dat zij steeds meer naar links uit het lood was gaan staan.

Neurologisch onderzoek, botscans en meer foto's volgden om vast te stellen hoe deze snelle ontwikkeling kon worden verklaard. Lisanne droeg zes weken lang een speciaal aangemeten gipskorset om te onderzoeken of, als gevolg van de daardoor veranderde houding, de pijnklachten zouden afnemen na een operatie. Dat bleek zo te zijn en in december 2018 werd Lisanne geopereerd en werd de wervelkolom rechter gezet met steun van een implantaat.

Haar herstel verliep heel voorspoedig en na een week mocht ze naar huis om verder te revalideren.

Op 1 juni 2019 begon Lisanne te werken in de thuiszorg. Helaas kreeg zij drie maanden later, in september, opeens pijn-

klachten. Er werd gedacht aan een infectie door een langzamer groeiende bacteriestam waarvoor zij met antibiotica behandeld werd. Aangezien de klachten aanhielden werd uiteindelijk in februari 2020 besloten om het implantaat te verwijderen, aangezien de wervels goed waren vastgegroeid.

Lisanne had pech. De wond ging ontsteken en uit de kweek bleek dat een huidbacterie de boosdoener was.

In het ziekenhuis moest de wond worden gespoeld en kreeg zij een antibiotica-infuus. Na twee weken mocht zij naar huis met een zgn. PICC-line, een centraal infuus (voor de toediening van medicatie) dat enige weken blijft zitten.

Alsof dat nog niet genoeg was bleek ze op 4 april ook nog positief getest te zijn op COVID-19. Zij is heel ziek geweest maar gelukkig ging het gedurende de zomer steeds beter met haar en is zij inmiddels genezen van corona.

Gedurende de zomer had zij echter wel steeds meer het gevoel dat de bocht in haar wervelkolom was toegenomen nu het implantaat er niet meer in zat. Röntgenfoto's bevestigden dat gevoel. Helaas bleek dat de bocht weer aanzienlijk teruggezakt was, ondanks dat de wervels goed gefuseerd waren.

Lisanne is een doorzetter en geeft niet op. Inmiddels is besloten dat zij op korte termijn weer opnieuw geopereerd zal worden. Overwogen wordt om deze keer te kiezen voor een implantaat van titanium, wat een gladder materiaal is, waardoor er minder risico is voor hechting door bacteriën. Zij zal preventief antibiotica krijgen en er wordt alles aan gedaan om deze operatie zo veilig mogelijk te laten verlopen.

Lisanne wil niets liever dan doorgaan met haar leven en het werk doen dat ze het liefste doet als verpleegkundige. Momenteel werkt ze op de IC van Bernhoven in Uden. Ze kijkt ernaar uit om de intensive care opleiding te gaan volgen. Naast haar werk is zij ook lid van het activiteiten-team van de Vereniging van scoliosepatiënten.

Wij wensen Lisanne heel veel succes toe en hopen over een tijd van haar te horen hoe het met haar gaat.